

ning osv. meddele, at da det af Sagen fremgaar, at det er Forudsætningen for den tilsigtede Ordning, at de fornødne Midler til Anskaffelsen af Fødevarer til Bespisningen tilvejebringes ved frivillige Bidrag, har Ministeriet troet at kunne meddele det begærede Samtykke." Det er jo altsaa slet ikke saaledes, at Ministeren har sagt: „Ja, Gud bevares! Hvorfor spørge I om det, det have I Lov til, saa meget I ville“, men han siger, at da det er saaledes, at det kun er Køkkenets Drift, man ønsker at afholde Udgiften til, medens alle de til Bespisningen henhørende Ingredienser skaffes ad Frivillighedens Vej, har Ministeriet troet at kunne meddele det begærede Samtykke. En saadan Afgørelse danner lige saa megen Praksis som det af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds anførte fra Aarhus. Jeg skal nævne et Tilfælde af ganske ung Dato. Esbjerg Byraad har den 11te Februar d. A. indsendt et Andragende til Indenrigsministeriet. Navnlig det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds ved naturligvis, hvilket udmærket Byraad dette er. Dets Flertal er Socialdemokrater og sikkert det ærede Medlems meget nærstaaende Partifæller. Nu synes det ganske vist, at Esbjerg Byraad slet ikke har den Opfattelse, som det ærede Medlem har, og som han finder saa ren og klar, at han mener, at det er fuldstændig Idioti at se anderledes paa denne Sag, end han gør. Byraadet, hvis Flertal er renlivede Socialdemokrater, har altsaa indsendt dette Andragende til Indenrigsministeren, hvori der først oplyses, at der paa Kommunens Overslag over Indtægt og Udgifter for Aaret 1902 paa Konto 19 under Post 14 ekstraordinært er opført et Beløb paa 500 Kr. til fattige Skolebørns Bespisning, og saa kommer Andragendet: „Byraadet har nu vedtaget, at det omtalte Beløb stilles til Raadighed for en privat Komite til Bespisning dels af trængende Børn fra Kommunens Skoler, dels af andre ikke skolepligtige Børn, saaledes at Komiteen maa anvende et saa stort Beløb af de 500 Kr., som svarer til, hvad Komiteen ad anden Vej kan tilvejebringe i nævnte Øjemed.“ Esbjerg Byraad andrager altsaa om ministerielt Samtykke til, at det til Børnebespisning maa anvende 500 Kr. eller saa

meget af dette Beløb, som svarer til, hvad en Komite, som indsamler frivillige Bidrag, kunde faa indsamlet. Det synes unægtelig, at Esbjerg Byraad trænger til, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds holder et langt — ja, det ærede Medlems Foredrag ere jo altid lange (Afbrudelse af *Borghøj*) — og indholdsrigt Foredrag for det om denne Sag. — Dette er to Tilfælde, der ogsaa kunne siges at danne Praksis, lige saa vel som det ene Tilfælde i modsat Retning, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen) nævnte. Det ærede Medlem vil saaledes sikkert se, at der slet ikke kan tales om en bestemt Praksis for dette Forhold i den af ham angivne Retning. Og tager jeg endnu et Eksempel, denne Gang fra Københavns Kommune, saa finder man heller ikke her noget Bidrag til en Praksis, hvorefter Kommunalbestyrelsen staar ganske frit i denne Sag og ganske kan bevilge Penge til Bespisning, uden at en saadan Ydelse i mindste Maade kunde falde ind under Fattiglovens Bestemmelser om Virkningen af Ydelser fra det offentlige. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har allerede nævnt, at jeg fremdrog i Landstinget den Form, som Københavns Kommunalbestyrelse har valgt, for Posteringen af 10,000 Kr., som den har bevilget Foreningen for Friskolebørns Bespisning. Man opfører Beløbet paa Fattigvæsenets Budget som et Refusionsbeløb, idet man supponerer, at Kommunens Bidrag til Foreningen, de 10,000 Kr., medgaa til dens Bespisning af saadanne Børn, hvis Fader eller Forsørger er fast Fattiglem under Københavns Kommune eller faar Fattighjælp af en mere permanent Karakter. Dette forudsættes, og Beløbet opføres derfor som Refusion for udredet Fattigforsørgelse. Paa denne Maade undgaar man altsaa Spørgsmaalet, om denne Bespisning kan have Fattighjælps Følger, idet der forudsættes, at alle de, der blive bispiste for det Bidrag, Kommunen yder Foreningen, ere i Forvejen under Fattigvæsenet. Nu siger det ærede Medlem, at det lavede man den Gang, Højre var Flertal i Københavns Borgerrepræsentation, og da var man nødt til at tage Sagen paa denne Maade. Men